

Duettistparet Blomqvists Kupletter.

I

Kom igen en annan gång.

Angående Norska frågan, Riksdagsgubbarne m. m.

II

En som kan sin exercis.

~~~~~  
Pris 10 öre.  
~~~~~

Få ej sjungas å offentlig föreställning.

Eftertryck förbjudes.

Malmö Tryckeriaktiebolaget Framtiden, 1905.

Kom igen en annan gång.

Mel.: »Den lustiga kopparslagaren».

Jag kommer som en vandringsman ifrån vår hufvudstad
Och där är man ännu trots norska krisen glad,
Man dricker punsch för kungens väl och skrålar lite smått,
Och när jag gick så sade man ajöss och må så godt!
(Och) ∴ Kom igen, kom igen, kom igen en annan gång
Kom igen, kom igen, kom igen en annan gång ∴

Hans majestät från Norges tron fick sparken häromda'n
Det var väl för att de ej *längre* ville ha'n!
Och när han protesterade och ville blifva kvar
Så fick han utaf baggarne förutan krus till svar:
Kom igen, kom igen etc.

Ni minns att riksdagsgubbarna till slut fick fan så brådt,
De gjorde kalopps på motioner, stort och smått,
Men när de sa' hvarann adjö och packa skuffarna
I luften hängde smockan re'n och talmansgubben sa':
Kom igen, kom igen, kom igen (om fjorton dar) etc.

Då hade de i fyra måna'r suttit där och smort
Inop fina luntor, men sä, hvad blef väl gjort?
I Sverges riksdag stiftas lag förutan stort besvär
Ty kommer nå'n med ett förslag så heter det så här:
Kom igen, kom igen etc.

Hr Branting ville rösträtt ha och väckte en motion
För hundrade gången — så stark är han i tron!
Men på den saken ville det ej bli nå'n riktig sväng
Ty första-kammargubbarna de kunde sin refräng:
Kom igen, kom igen etc.

Men när den sökte bräcka till, vår första kammare,
Med lag emot sträjk och hot om fängelse,
Då fingo junkrarna en gång betalt för sitt besvär
Ty andra kammarn sträjkade och svarte si så här:
∴ Kom igen, kom igen, kom igen en annan gång
Kom igen, kom igen, kom igen en annan gång ∴

En som kan sin exercis.

Melodi: Hiawatha.

Här skall Ni se soldat
som är rak
som en gran,
som är van
att gå rundt i stan.
Å alla fina jäntor glör uppå'n af bara fan.
Å dom säjer: sicken en
utaf tenn,
si på den,
kom igen
å blif vår vän.
Å jag gör ställningssteg och följer med.
(Refräng)
För här är pojk som kan sin exercis.
Kom'deras vänster om,
gevär fot en gång,
se'n på axeln går det kvickt och lätt.
Ett sådant skyldra gevär
det har Ni aldrig sett.

Soldaten klädd i blått,
har det godt,
lefver flott,
lite smått
med snappsarna.
Fästmör har han fler än löjtnantslappsarna.
Och när han gör kurtis
på sitt vis
får han pris,
naturligtvis,
med extra spis.
Och se'n på maten får han sig en köss.
(Refräng)
För här är pojk som etc.

I kriget är han käck,
aldrig väck,
står på fläck,
ingen skräck
om det vankar smäck.
Trogen på sin post han står för kung och fosterland.
Och fienden han slår,
fastän sår
som han får
där han står,
ofta blöda kan.
Sitt gevär det bär han som en man.
(Refräng)
Ja här är pojk som etc.